

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Ko van den Bosch
Titel	Alice in wond wond wonderland
Jaar	2010
Uitvoering	NNT / Ko van den Bosch

Copyright (C) 2010 by Ko van den Bosch

ALICE IN WOND WOND WONDERLAND

*Ik voer eens op de Chimpansee
en de Piemelvis zwom mee*

Personages

Alice

Alice II

Alice III

Het Witte Konijn

De Vader

De Rups

Cheshire Kat

De Rechter

De Aandachttrekker

De Dolle Hoedenmaker

De Moeder

De Hartenkoningin

akte I

1 de toekomst, klaar
om neer te dalen

Achter op het toneel staat een lange muur. Het speelvlak is leeg. Boven het midden van het podium hangt een kaal peertje. Bij binnenkomst van het publiek zit Alice links tegen de muur. Alice staat op en begint te hinkelen.

alice Al in het gouden middaguur
drijven wij ongestoord;
Vier kleine armen trekken slap
aan twee riemen ons voort.
Twee kleine handen doen alsof
er iemand stuurt aan boord...

Ik ben in het donker en in de nacht. Tussen de woorden die nog niet precies weten wat ze moeten zeggen.
Opkomst Alice III met verlichte kinderwagen. Ze loopt langzaam voor de achtermuur langs.

Het is leeg nog en alles is mogelijk. Wij hoeven het alleen nog maar te bedenken... Of te vrezen. En voor een kind is dat makkelijk.

Er is een leeg podium. Voor de toekomst om neer te dalen. En daar is geen ingewikkelde mechanica voor nodig. En ook niet het Instituut voor Hef- en Hijsinstallaties, want de toekomst daalt toch wel neer. Met of zonder vergunning.

Alice trekt aan de schakelaar van het peertje.

Ik heb een losse draad gevonden op de plek waar de toekomst zou neerdalen en ik dacht misschien hangt er daarboven een mogelijkheid te zweven en kondigt de losse draad wel de toekomst aan en... En ik ben er aan gaan trekken...

Alice trekt aan een touw. Het touw wordt uit de achtermuur getrokken, het stukwerk brokkelt weg en in lichtgevende letters verschijnt

ALICE IN WOND ERLAND

Het voordoek valt dicht.

2 konijn, wit, maar
te laat

Het Witte Konijn komt de zaal binnenstormen, met een fauteuil en een brandende schemerlamp. Hij wringt zich, als een laatkomer tussen het publiek door.

het witte konijn Eh. Sorry. Sorrysorrysorrysorry... Mag ik er even... langs.

Sorry! Denk om je velletje! Even meewerken, graag! Sorry! Ik wil ook komen kijken, maarre... Ik

bedoel... Ik wil wel een beetjebeetjebeetje... eh, comfortabel... eh... zitten! En ik kon deze stoel me geen mogelijkheid op het derde balkon krijgen. En nu wilde ik u vragen... omomomom... Een beetje tolerant zijn, ja!!! Ik ben geen zwart schaap. Ik ben een wit konijn! Sorry! Mag ik mijn stoel, en mijn schemerlamp misschien daar naast u zetten? Dat u een tikje gaat verzitten, en dat de volgende ook een... tikkie gaat verzitten. En de volgende... een tikkeltje. Heel aardig van u! En de buitenste zes kunnen naar het derde balkon. Heel vriendelijk! Als u me nog even helpt met met met deze fauteuil...

De fauteuil komt midden in de zaal te staan en Het Witte Konijn gaat pontificaal zitten.

Oh! Kunt u nog even de schemerlamp doorgeven? Heel vriendelijk!

Het zal mij benieuwen. Goed dat u er bent. Of nee! Ik bedoel. In mijn eentje vind ik het een beetjebeetjebeetje eng. Het is gesubsidieerd theater, weet u. En daar word ik altijd een beetje engig van. Maar dit is Shakespeare en Shakespeare is mijn lievelingsstuk van Hamlet.

Op het voordoek verschijnen drie lichtcirkels. Het Witte Konijn realiseert zich dat hij op het podium moet verschijnen en worstelt zich weer langs de rijen.

Shitshitshit! Sorry!

Op het podium zoekt Het Witte Konijn paniekerig naar de opening in het voordoek. Wanneer het voordoek zich opent komt er een enorme wijzerplaat over het podium gerold. Het Witte Konijn werpt zich voor de aanrollende tijd.

tegen de klok Te laat, te laat. Stop! Heeheeheehee, rustig. Rustig!!! Jij geeft de tijd niet aan, jij vermaalt de minuten. Excuseer mij, executeert de minuten. De tijd doden is oké, maar jij maakt er een bloedbad van.

En waar is dat massagraf dan eigenlijk van al die dode en stervende minuten?

alice Bent u de toekomst?

het witte konijn Nee, ik ben Het Witte Konijn en nu al te laat voor de toekomst.

alice U bent niet naar beneden gedaald, zoals te doen gebruikelijk?

het witte konijn Nee, ik kom uit de kleedkamer, zoals te doen gebruikelijk.

alice Het is te doen gebruikelijker voor de toekomst om neer te dalen. Zonder vergunning of niet eens een zwemdiploma.

het witte konijn Wat weet jij van te-doen-gebruikelijkheid? Jij zit hier in een heeeel ongebruikelijke situatie. Ben jij een kind?

alice Ja.

het witte konijn Nou, laat me je één ding uitleggen: het is in de echte wereld heeeel te doen gebruikelijk om uit een kleedkamer te komen. Maar ik ben nu al te laat. Was ik op tijd verschenen, dan was ik hier in het begin geweest en had het stuk HET WITTE KONIJN IN WONDERLAND geheten! Had ik graag voor je willen doen, dan was je een hoop bespaard gebleven, maar ik kwam te laat en ik ga te laat, en daartussendoor heb ik geen tijd. Ik ben gestopt met roken, maar onbewust weer begonnen en met elke sigaret wordt mijn leven een kwartier korter, zodat ik mijn hele leven lang te laat was, maar te vroeg dood. Heb je nog genoeg van alles? Sorry, Alice, ik moet gaan.

Het Witte Konijn verdwijnt via de zaal.

Alice kijkt hem in verbijstering na en kijkt vervolgens naar boven, de toneeltoren in.

alice Het is zo hoog daarboven. Als je daar gaat tuimelen dan ben je heel lang onderweg. Ik zou dat graag doen: tuimelen van daarbovenergensuit. En ik zou schreeuwen en bang zijn, tijdens het tuimelen. Maar dat naar beneden vallen mocht niet van het Instituut voor Hef- en Hijsinstallaties. Er is een Afdeling Vallende Kinderen, maar die verkoopt alleen maar nee. Want vallende kinderen zien ze niet zitten. Daarboven gaat het heeeel ver door. Daarboven zou ik beginnen met tuimelen.

Alice I en Alice III wankelen synchroon en beginnen te tuimelen door de ruimte. Totdat beiden vallen.

En ik zou tuimelen en tuimelen, maar dat zou u nog niet kunnen zien. U zou alleen maar het laatste stukje zien. En dat is jammer, want laatste stukjes zijn altijd bloederig en onsmakelijk en traumatisch. Het leukst is toch vallen... en denken dat je zweeft. Maar om dat te zien zou u mee moeten vallen. En daar kan ik niet op rekenen, dat u mee valt.

Misschien valt u wel tegen en klaagt u, tijdens het tegenvallen, dat het een janboel wordt en een chaos. Dat alle rangen door elkaar vallen en dat er misschien wel iemand van het derde balkon, zo, voor u valt, terwijl dat nooit de bedoeling van uw portemonnee, of de computer van de schouwburg is geweest. Kan toch? Dus ik ga maar horizontaal vallen. Dan ziet u alles en is ook leuk. *Alice doet vallend een paar stapjes achteruit.* Hoe! Het begint al een beetje!

Gedurende onderstaande tekst wordt, midden op het speelveld het kamertje van Alice gevormd.

Ik viel ruggelings... Door een lange schacht... met trappen en deuren. En alles wat ooit vertrouwd was, verloor de herkenbaarheid en werd vreemder en vreemderder. Alsof er een dief in mijn gedachten rondwaart, die 's nachts de dingen weghaalt en het huis en de kamers verkracht achterlaat. En alles waar je ooit zeker van was, en plezier aan had, opengooit. De laden leegkeert, de boeken en foto's verstrooit en scheurt. En de schacht was heeeeeeel diep. Of ik viel heel langzaam, want ik had de eindeloze periode om om me heen te kijken.

Ik val langs het behang met de lichte vierkanten van het-zonlicht-door-de-ramen, naar beneden. Langs servieskasten en boekenplanken. Lachende kinderenfoto's in zwempakjes op het boven-je-hoofd gazon. En de grote donkere stukken volwassenen aan de randen van de foto. Voorbij viel ik. Voorbij de deuren voor het naar-binnen-komen en het naar-buiten-gaan. Ik val en ik weet niet of ik bij zinnen kom, of juist buiten zinnen tred.

Val ik langs stookhokken met stookhokklokken, alsof de tijd hier anders loopt, alsof druk en tijd geheimelijk in elkaar gestrengeld zijn, hier tussen de buizen en zwanenhalsgebogen leidingen van de verwarmingsinstallatie. En in het voorbijvallen zie ik twee sleuteltjes. Twee universele radiatorsleutels: 'clef universel pour radiateur (deux)'. Een, twee. Twee maal een Mickey Mouse sleuteltje. Om de installatie te ontlichten. Twee, omdat ze klein zijn en zo een grote kwijtbaarheid verworven hebben. Hun kwijtbaarheid is recht evenredig aan hun spijtbaarheid. Sleuteltjes om de lucht weg te laten lopen, totdat er druppels stinkend water verschijnen. Roestig bloed, eerst in druppels, dan in een stinkend kleine mannenpisstraaltje. Dode stinkpis uit de kleine man.

Door de voorraadkamers val ik, met de marmelades en de confitures van de geconserveerde zomers, de ziekepaarse tentakels van de aardappelen, die uitlopen naar morgen en de vrieskasten, die het vlees en de groente uit het verleden op kousenvoetjes door het heden naar de toekomstige honger loodsen. Waarom valt al dat eten met me mee? En valt er genoeg? Voor als het toekomst wordt?

Hoeveel kilometer ben ik nu al gevallen?

Ik zit vast al dicht bij het middelpunt van

de Aarde. Ik val nu langs een breedtegraad, maar als u mij een kwartslag draait, langs een lengtegraad. Misschien wel een ruggegraad, omdat ik ruggelings val. Maar zeker geen visgraad, want die zwemmen alleen door herenkostuums.

Dinah, mijn kat boven, zal me gaan missen vanavond. Er zal geen melk voor haar klaar staan, vanavond. Was je maar hier, Dinah. Hoewel... Hier in de val zijn geen muizen. Alleen maar muizenissen... En vleermuizen.

Eten katten vleermuizen?

Eten katten vleermuizen?

Soms draaide ik het om: eten vleermuizen katten? Om het probleem van alle kanten te bekijken.

4 de aandachttrekker

De Aandachttrekker komt op, beweegt vreemd trippelend.

alice De val eindigde ongeveer op de grond. *kijkt naar De Aandachttrekker* Komt u ook uit de kleedkamer? de aandachttrekker Daar laat ik me niet over uit!!!

alice Heeft u geen haast?

de aandachttrekker Nee ik heb alle tijd. Ik voel me op mijn gemak...

alice Heeft u... een rol hier?

de aandachttrekker Niet dat ik weet.

alice Wat doet u dan hier?

de aandachttrekker Aandacht trekken...

alice Maar hoe moet het dan verder?

De Aandachttrekker wijst naar de deur van het witte kastje in het kamertje van Alice.

de aandachttrekker Zie je dit deurtje? Klein deurtje. Zie je wat er boven staat? Voor de mooiste. Daarom is dat deurtje klein. Want lelijkheid komt in massa's, maar schoonheid alleen.

alice Kan ik naar binnen?

de aandachttrekker Daar ben je toch veel te groot voor, domme koe!!!

alice *naar publiek* Misschien ben ik bij de Antipathieën beland en volgt er zometeen een optocht van de grootste schoften uit de toneelliteratuur.

de aandachttrekker Ik ben geen schoft! Ik leef in de spaties en de stiltes, die achter zijn gelaten door subsidieslurpers en linkse hobbyisten. Kortom ik leef in de asielzoekerscentra voor aandachttrekkers. Zeg ken jij de tijdsprong? Gaat zo... Bijzonder prettig vervoermiddel.

alice Ik wil door dat deurtje.

de aandachttrekker Dan moet je jezelf klein maken. In stukken, als het ware, en dan moet je met je handje alle stukken naar binnen proppen. En als je jezelf zo klein hebt gemaakt dat het 'verdwenen' gaat heten, dán zou het kunnen.

De Aandachttrekker gaat af. Laat Alice met het deurtje achter.

De ionge Alice II en De Vader op. De Vader draagt Alice II met haar blauwe dekentje

*op en legt haar links voor op het podium,
naast de wijzerplaat neer. De volwassen Alice kijkt ernaar en schreeuwt.
alice Papapaaaaaa!!!
Zonder daar acht op te slaan, kijkt De Vader op zijn horloge en haast zich weg.*

5 de rups

De Rups komt op; een rokende man in een plastic cocon, bovenlijf ontbloot.

de rups Hee Alice, heehee Alissssss, mooie jurk heb je aan. Ruil hem me, voor deze cocon met de lucht van mottenballen. Ik heb een zijden stropdas, Alice, met een bloot meisje erop. Bloot en schaamteloos, begrijp jij dat? Ze is 's nachts bloot aan komen lopen en hield zich vast aan deze stropdas. Doe ik erbij Alice, de stropdas met het blote meisje. Maar praat er met niemand over. Ik geef je een raad en dan ben ik weg. Zie je die lichtgevende regendruppel die daar nog aan die tak hangt? Die lichtgevende druppel, als die valt... Dat is de punt achter de zinnen die ik ga zeggen.

Want onder de stad ligt Alzheimer City, waar alles wat gelogen, gezegd en verzwegen is, vergeten wordt. Alzheimer City, waar de metromensen instappen en de weg kwijt raken. Er is nieuws, zeggen de kranten. En wat denk je dan als je dat leest? Dat ze je zullen vinden? Eerst verdwijnen de mensen en daarna lossen de berichten op. Spoelen weg in de buizen en pijpen van Alzheimer City. We zijn verzamelaars, Alice. En hoe meer we verzamelen des te meer we dat laatste stukje missen. En daardoor blijven we zoeken, blijven we steken, vlinders worden we niet.

Zometeen komen de nachtvlinders en motten met hun porseleinen schalen. Hun vleugels slaan ze uit, als foto's van een gelukkige jeugd, maar als je goed kijkt in de patronen, zie je misschien wel de slacht-offers zich verschuilen in de schubben van de nacht. Kijk, daar valt de lichtgevende druppel, precies op het einde van mijn verhaal. Heerlijk hoe alles bij elkaar komt. Ik ben klaar voor de grote verandering.

Ik ben een rups, maar of er een vlinder van komt? Ik denk dat ik het verknald heb, Alice. Geeft niet, je leeft maar één keer.

akte II

6 drink me

alice Toen ik wakker werd, was de aarde weg en iedereen die ik kende was verdwenen. Hier in de kelder heeft alles een zekere... zekere neergezetheid... Stilgezetheid. Alles is anders. En het is zo moeilijk om door de woorden die iedereen spreekt heen te kijken. De vrieskist is vol. Er liggen kleren die me passen, maar het zijn mijn eigen kleren niet. In de spiegel zie ik mezelf, maar mijn vertrouwde omgeving niet. En alle mensen die ik ken zullen nooit meer van me gehoord hebben. Ik moet in mezelf praten om niet gek te worden en om het begrijpelijk voor u te houden. Op een gegeven moment, over een tijdje, zal ik borsten ontwikkelen. Schrikt u daar niet van. Het is de natuur.

alice ii Ik vraag hem dan om een extra-large t-shirt en een dikke trui. Die brengt hij mij, maar geel. Hij zegt omdat het zomer is, maar ik zeg dat geel mij niet staat.

Er waggelt onhandig een tafeltje het toneel op. Op het tafeltje staat een flesje.

Nou, toen kwam dus dat... flesje.

Precies op tijd!

Alice II geeft Alice de fles. Alice leest.

alice Drink me... Dat gaat me even te ver. Ik ga eerst eens kijken of er misschien VERGIF op staat. Ik ben nog maar een kind, maar ik weet wel dat er heel wat kinderen zijn waarmee het slecht is afgelopen.

Allemaal omdat ze het vertikten om even te denken aan simpele regels om te overleven. Er zijn regels, en soms zijn het wetten, en daar moet je je eenvoudigweg aan houden. Een wijs man uit het Oosten... of het Westen, dat weet je nooit bij wijze mannen, omdat ze meestal kierewiet zijn, maar die heeft me ooit bijgebracht, dat je bijvoorbeeld lege bierblikjes moet samenknijpen, zodat je weet dat je daarin je sigarettenas kan doen, en anderen weten dat je daar dus geen restjes uit moet drinken om dronken te worden. Zo is het óók een regel dat, als je je vinger heel diep snijdt met een mes, hij gewoonlijk gaat bloeden.

alice ii En ik heb begrepen dat, als je maar flink drinkt uit flesjes die je worden aangeboden door vreemden met de tekst: dit is goed voor je, slikken, slik dan, slik dan, dat dan ook vergif is. Maar ze doen alsof je er beter van wordt. Maar dat is dan niet zo, omdat dan constipatie en verkalking optreedt. En voordat je het beseft ben je veranderd in een hard, onverzettelijk standbeeld van... kak! Vroeg of laat!!!

Alice drinkt uit de fles. De Vader komt op en geeft Alice II een klein t-shirt met opdruk 'satisfy me'. Zij probeert zich daarin te wurmen.

7 een periode van krimp

De Aandachttrekker komt op.

de aandachttrekker Alice zal zo meteen zeggen: wat een merkwaardig gevoel.

alice Wat een merkwaardig gevoel...

de aandachttrekker Kort daarop gevolgd door: volgens mij schuif ik in elkaar als een telescoop.

alice Volgens mij schuif ik in elkaar als een telescoop...

de aandachttrekker Dan wacht ze even, om te kijken of ze nog verder zal krimpen.

alice Want weet je, misschien ga ik straks wel helemaal uit, als een kaars. Hoe ziet de vlam van een kaars eruit als die uitgeblazen wordt?

de aandachttrekker Hoe ziet de vlam eruit, als die uitgeblazen wordt? Gevolgd door: wat een merkwaardig gevoel, ervaar ik nou!

alice Wat een merkwaardig gevoel ervaar ik nou.

opkomst Cheshire Kat

de aandachttrekker Wat komt u doen?

cheshire kat Moet ik wat doen?

de aandachttrekker Nee. Wat komt u doen!

cheshire kat Ik verschijn om zo meteen, als ik verschenen ben, 'ze groeit, ze groeit, wat doet ze dat mooi!!!', te schreeuwen.

de aandachttrekker Het gaat nu om haar.

cheshire kat Ik ben aan het verschijnen en als dat eenmaal in werking treedt, is het moeilijk te stoppen.

de aandachttrekker Maar moet je hier verschijnen?

cheshire kat Nou, in de kleedkamer was ik al, dus daar kon het niet meer en hier was ik niet, dus hier kon dat wel.

de aandachttrekker Jouw plotselinge verschijnen hier brengt daar alleen maar verwarring.

cheshire kat Maar ik heb hier een fles met een boodschap van de regisseur en die wil toch echt dat ik nu verschijn. De regisseur schrijft dat hij het verschijnen aan mij overlaat. Dat hij vertrouwen in mij heeft. In mij en mijn intuïtie.

de aandachttrekker Ja, jeeezus, ik sta hier aandacht te trekken naast een meisje dat claimt de hoofdrol te spelen. Ik leg haar woorden in haar mond, die zij vervolgens uitsprekt alsof het haar eigen gedachten zijn, kortom...

cheshire kat Ik ga wel in de zaal zitten.

de aandachttrekker Dat geeft alleen maar onrust.

cheshire kat Kan ik mijn moment beter kiezen.

de aandachttrekker Maar geen woord! Alice drinkt...

Alice zet de fles weer aan haar lippen. De Aandachttrekker wil verder met zijn verhaal, maar wordt weer onderbroken. Dit herhaalt zich een aantal keren.

cheshire kat Natuurlijk niet. Als ik doorlopend uit mijn nek loop te lullen, kan ik moeilijk 'plotseling' en op 'mysterieuze wijze' verschijnen.

de aandachttrekker Mooi. Alice drinkt...

cheshire kat Zwijgende rollen, stil spel, mijn sterke kant.

de aandachttrekker Goed, kan ik dan nu verder?

cheshire kat Een hele tijd niks zeggen... en dan plotseling en op mysterieuze wijze verschijnen: mijn specialiteit.

de aandachttrekker Ja!!? Alice...

cheshire kat Blending in with the crowd! Sorry! Ga ie gang.

de aandachttrekker Alice drinkt uit...

cheshire kat Ik kom uit de duisternis en verdwijn met de wind.

de aandachttrekker Kan ik godverdomme door!

cheshire kat Sorry!

de aandachttrekker Alice drinkt uit het flesje...

cheshire kat Ze groeit!!! ZE GROEIT!!! Wat doet ze dat mooi!

Alice wordt duizelig en valt op een van haar knuffels. Ze wordt opgevangen door Alice III. Zij begint tegen haar te praten om haar te troosten. Alice II zit op haar dekentje, buiten het kamertje.

alice iii Maar we hopen wel op iets. We hunkeren. We hunkeren. We hunkeren. We hunkeren. We hunkeren. We hunkeren!!!

Vroeger, liep iedereen in dunne kleren. Niet die dikke jassen waarmee iedereen zich nu warm houdt. Niet die jassen, die jaren meegaan. Nee, gewoon die dunne. En de vrouwen droegen jurken in een dunne laag, alles naadloos. Niet de jurken met daaroverheen een rok, en een trui met dikke ribbels, en een vest, en een trui, en een colbert, waarvan de knopen op springen staan. En daaroverheen nog een jas. Nee, toen was alles dun, omdat de mensen warmer waren. Van binnen. Dat was toen und jetzt is now.

Straten, pleinen, wolken komen voorbij. Bladeren vallen van de bomen. Mensen staan daar onelegant, met teveel kleren, te dik, met weinig woorden en weinig beweging. Zitten daar in de hoop dat gemeenschappelijkheid zal neerdalen. Dat zou mededogen kunnen zijn. Of nieuwsgierigheid. Mensen verzamelen zich vol verwachting. Dan wijst er iemand naar boven. Daar zweeft iemand, schreeuwt ze. En boven de hoofden vliegt inderdaad een vrouw. Een engel, schreeuwt een ander. En ja, iemand zweeft scherp afgetekend tegen de heldere lucht. Dat is geluk, schreeuwen ze en alle armen gaan omhoog en reiken. Dat is als je werkelijk durft lief te hebben, zegt een voorstander. Is dat nou hoop of wat, zegt de scepticus. En iedereen juicht. En iedereen kijkt gebiologeerd naar de vrouw die door de waaierende bladeren en het ijle herfstlicht naar beneden komt. Dat is de liefde, schreeuwen de mensen. En in het reiken van het publiek wordt ze opgevangen.

de aandachttrekker Daar is theater toch voor bedoeld?

alice iii En eenmaal in de armen van de mensen beneden roept iemand: dat is nog maar een kind!

de aandachttrekker Dat is Alice! Dat moet zo blijven. Daar moeten we naar terug.

De achterwand opent zich, drie kasten sluiten het kamertje van Alice af. Het Witte Konijn komt met kartonnen doos voor zijn kruis op. Hij opent de doos en kijkt er aandachtig in.

het witte konijn Wat ben je groot geworden, Alice Het is een erectie, maar hij is niet van mij. Jij bent de mooiste. Ik breng je de kleren waar je om gevraagd hebt. Niemand mist je Alice. Ik wel, maar de rest niet. *Alice III bespringt Het Witte Konijn. Ze graait in de doos en gooit er alles woedend uit.*

Hier in deze doos heb ik dingen voor je: brood, tomatenpuree, spaghetti, een opwindvogeltje, maandverband en een truitje...

Alice kijkt in de doos, die wordt opgehouden door haar De Vader. Ze pakt er een overgebleven t-shirt uit.

alice Geel. Papa.

het witte konijn Geel, ja.

alice Houdt u van geel? Papa.

het witte konijn Buiten is het zomer. ik dacht...

alice Geel staat me niet. Papa.

het witte konijn Ik ruil het voor je, je hebt gelijk, het maakt je bleek, bleker, bleekst.

Totdat je wit en weg bent. Geel niet, dat is goed. Je hebt een eigen wil. Dat is goed. Ik heb ook een eigen wil. Wij zijn overwinnaars.

8 wond, wond,
wonderland

cheshire kat Zij groeide stil, op jonge leeftijd, zodat ze de rest van haar leven jong kon zijn. Oranje marmelade dromen zweven boven de houten vloeren, gedragen door haar vleeskussenvoeten en krullende garnalenteden. De diamantzweetdruppeltranen lopen over haar huid, lopen in de geblazen warmte van de ventilator die zijn twee vingers in de elektrische oorschelp van de luisterende muren steekt, waar ook de kermisbed-lampjes zich naast prikken, Alice.

In die kleine wereld, in die kleine uurtjes, waar weinig ruimte is om te spreken en veel om te zwijgen, blijven alleen de vingers over die loom en traag glijden over het natte kunstleer en de duizend keer gewassen acrylen waspoederparfumdekentjes.

Ik heb jouw vingers opgetild en de gelakte nagels bewonderd. De chique madamenagels vanuit de kleine kwastflesjes met het lakvuur, de lakperzik. De lakpruimkleurige vingers, die verder uitbloeien in het pompejaans rode lampenkapje waaronder ons leven zich afspeelde en waaromheen de eendagsvliegen zwermde op de warme dagen. De dagen die de eendagsvliegen loom maakten en op het einde van de ééndag als zwarte sneeuw dood neer lieten vallen op de lampenkap en het lampenkastje. Ik heb vaak gedacht om ze dood te slaan. Was een koud kunstje, Alice, om ze dood te slaan, voor jou. Maar ik dacht: het is ook leven en ook tijd.

het witte konijn Zo heb ik ook naar jou gekeken, Alice. Niet voor het ongeloof of de berusting die ik in je ogen zag. Haat daar hield ik van, maar de berusting niet. Misschien gaf die haat me wel de houvast die ik zocht.

cheshire kat En de vette deurknoppen waar je aan bleef trekken, terwijl hij zijn kostuum uitdeed en je wilde blonde haar tegen hem aan kleefde.

het witte konijn Totdat je alleen nog kon spugen en ik lachend je speeksel over mijn borst wreef.

cheshire kat Totdat je te moe was om te vechten en je rode plastic mond zich net echt opende en je zwarte elastieken gedachten wegschoten in alle vloeistoffen om in te verdrinken. Je bent thuis, nou, Alice.

af

het witte konijn Boven eet ik nog wel, Alice, maar het smaakt me niet meer. Ik eet mijn aardappelen, ik eet de groente, maar het smaakt me niet meer. Het stukje vlees erbij smaakt me niet meer. Vroeger haalde ik voldoening uit de maaltijd. Vroeger at ik de maaltijd en nam de tijd voor de maaltijd omdat het voedsel echt was. Nu niet meer. Ik eet ongeduldig, omdat het me niet smaakt. En als ik mezelf ontlast op het toilet, dan komt er niks. Ik vreet individualisme, maar het smaakt me niet meer. Ik eet meer van hetzelfde, uit hetzelfde potje. Het brengt geen voldoening, en daarom eet ik maar door. Ik eet jou, omdat je van mij bent. Waar ga je toch steeds naar toe, Alice? Ik kan je wel vastpakken, maar je blijft verdwijnen, Alice. Ik zou wel eens een goed gesprek met je willen hebben. Over liefde en leven.

Het Witte Konijn zingt: 'What more can I sav'. Alice I zoekt bescherming bij Alice III. Ze wordt

weggetrokken door De Vader. Er volgt een worsteling, een perverse omhelzing.

9 moeder en alice

de hartenkoninging Ik denk vaak: gedver, daar heb ik dus helemaal geen zin in. En dan kijk ik er niet naar.

En als je lang genoeg ergens niet naar kijkt, gaat het vergeten vanzelf.

Klein krenge, slang! Ik heb van alles geprobeerd, maar je wilde niet luisteren. Kinderen! Wie heeft ooit bedacht dat je je zo moet laten uitwonen door die kleine krenge. Om leven op deze aarde neer te zetten.

Pffffff. Dankbaarheid, ho maar. En net als je denkt dat je ermee klaar bent, komt er weer zo'n... zo'n slang uitkronkelen en... en... stuiptrekken. Zo'n... zo'n nawee... wezen.

Fatsoen! Fatsoen! Fatsoen! Moet je doen. Ik heb het geprobeerd. Omomom... om het uit te houden daarboven. Om iets te redden, voor, voor, voor de anderen, van hier naast, voor hem. Mijn god! Vraag me niet wat voor offers ik allemaal heb moeten brengen. Waar ik allemaal een beetjebeetjebeetje langs heb moeten kijken. Eieren uitbroeden... en wat komt eruit? Een slang.

alice Maar ik ben geen slang.

de hartenkoninging Nou, wat ben je dan wel?

alice Een meisje.

de hartenkoninging Dat geloof ik je niet, maar als dat zo is, zijn alle meisjes slangen.

10 EEN PERIODE van GROEI

Alice wast haar handen en huilt. Ze spreekt zichzelf toe.

alice Alice! Ik raad je dringend aan om daar mee op te houden. Zo meteen komt Rijkswaterstaat en die zal deze illegale lozing zeker afkeuren. Soms geef ik mezelf raad, vaak hele goede, en vervolgens volg ik die niet op, omdat ik eigenwijs ben. De rokers en drinkers onder ons kennen dat wel. Dus het ging maar door, liters tranen, die al snel een grote plas vormden. *naar Cheshire Kat* Je bent er nog.

cheshire kat Ja, ik dacht, ik probeer te zien of het goed met je gaat.

alice En? Gaat het goed met me?

cheshire kat Volgens mij ben je de weg kwijt.

alice Het is van de wasmachine naar de keuken, van de keuken naar de slaapkamer, naar de tafel. Van de tafel naar het koffiezetapparaat. Van het koffiezetapparaat naar de televisie. Van de angst naar de verveling en terug.

De Vader komt op met kartonnen doos in zijn handen. Als hij de doos los laat, blijft die op kruishoogte hangen. Hij vouwt de doos open.

vader Ik heb een kartonnen doos meegenomen met eten erin. Koekjes omdat je lief bent geweest. Ik ben weg geweest. maar ik denk aan ie.

De Vader geeft een koekje aan Alice, zij spuugt het uit.

alice Groei ik, of word ik juist kleiner? *Alice houdt haar hand boven haar hoofd.* En ik hield mijn hand zo. Boven mijn hoofd, om te kijken wat het zou worden. Mijn hoofd groeit... Ohhhhhhhhh, vreemder en vreemderder! Met anderhalve kilo hersenen is het al een bijna onmogelijke opgave om je gedachten in het gareel te houden, dus zo'n groot hoofd met zoveel hersenen staat garant voor de grootst mogelijke onzin, nachtmerries, en religieus bewustzijn van het meest rancuneuze soort. Maar mijn hersenen moeten groeien, omdat mijn lichaam dat eronder hangt oplossingen wil!!! Vreemdigheid en vreemddadigheid. Ik hoop dat ik verander en dat ik dan beter pas. Nu voel ik me een stukje van een 100 stukjespuzzel in een doos met 2000 stukjes puzzel... stukjes... Of zoiets.

Wie ben ik eigenlijk, dacht ik. Ben ik misschien iemand anders van even oud? Ik ben niet Ada. Ada niet. Ik ben NIET Ada. Ada, Ada, neenee, Adada, ben ik niet. Die heeft lange zwarte krullen en mijn haar is misschien wel in de war, maar ze missen de zet en de thee om zwart te worden. Mabel ben ik ook niet. Mabel weet niks. En ik weet heel veel. Van de toekomst, en het neerdalen. En van het Instituut voor Hef- en Hijsinstallaties.

Ik heb lang geweten dat vijf maal vier twaalf is, zes maal vier dertien en zeven maal vier veertien, maar dat ben ik nu vergeten, omdat ik die wetenschap zelden heb gebruikt.

En dat er een land is, Wonderland, en dat je daar komt via een klein deurtje. En als je naar binnen wilt, moet je jezelf stuk maken, zodat je jezelf stukje voor stukje door de brievenbus kunt douwen. Maar hoe het laatste stukje hand dan naar binnen moet, dat weet ik niet. Die zal wel voor de deur blijven liggen.

Als de ruiten bewasemd zijn van de kokende aardappels of het teveel aan mensen in één ruimte, ben ik nogal geneigd om mijn naam daar te schrijven met de oude vinger, of soms een gezicht dat lacht. Voor de zekerheid.

Grijs niks, dat raam. Miljoenen jaren zee waar we moeizaam uitgekropen zijn, honderdmiljoenen lichtjaren kou en zwart tot het volgende warme plekje. Grijs. Niks. Kou. Dat kan niemand 'handelen'. Dan reikt je vinger onwillekeurig naar dat glas en dat dunne laagje water om daar je naam, of een dom lachend gezichtje te tekenen: ik ben niks, maar ik ben aanwezig. Ik ben een slechte dochter, maar ik ben aanwezig. Ik ben geen vrouw, maar ik ben aanwezig!!!

11 hartenkoningin

cheshire kat Alice krimpt, wat doet ze dat mooi! Wat doet ze dat mooi! En ze zakt weg in de zee van tranen die ze zelf heeft gehuild. We zien haar nog even spartelen en dan zal ze verdrinken. Omdat ze het niet gewend is, de strijd tegen het water.

Het Witte Konijn komt op met gordijn.

het witte konijn O jee! O jee! Hoe moet dat nu? Met de volgende Koninginnedag? En de volgende dodenherdenking, en de volgende populaire politicus, en de volgende stormvloed, en de volgende verkiezingen, en de volgende ramp? Een ding is zeker: de feestdagen zullen nooit meer dezelfde zijn. En de rampen ook niet meer.

de hartenkoningin Ja, je kan er lang en kort over praten, maar als je verzuipt is het je eigen schuld. Alles goed en wel en goed en welwel. maar als alles goed en wel is. dan zeg ik: welwel en fuck vou! Zo kom ie

natuurlijk nooit in het beloofde land.

cheshire kat En wie heeft dat land ooit beloofd, hè?

de aandachttrekker Je had op het droge kunnen staan, schaapje. Zelf schuld.

de hartenkoninging Ik zeg: het land is vol van beloften.

alice Er zijn hier geen beloften.

de hartenkoninging En dat wil ik graag zo houden. Dus als ze uitgezwommen is, dan is ze óf dood óf levend.

En in beide gevallen sla je een haak door haar hoofd en haal je de ingewanden eruit en strooi je zout in de wonden. Haringkaken vind ik, persoonlijk een heerlijke bezigheid. Ophouden met dat gejack!

alice Maar het is zo onbedaarlijk.

de hartenkoninging Ophouden. Anders moeten we dientengevolge...

het witte konijn Dientengevolge, natuurlijk!

de hartenkoninging Verzwaarde dijkbewaking...

het witte konijn Verzwaarde dijkbewaking instellen!

de hartenkoninging Verzwaarde dijkbewaking instel...

het witte konijn Dat zeg ik.

de hartenkoninging Nee, dat zeg IK. Moet ik je schattige witte kopje van je romp aftrekken?

het witte konijn Juist! Ik bedoelikbedoel-ikbedoel. U haalt me de woorden uit mijn mond.

de hartenkoninging Misschien moet ik eens kijken in jouw mondje of daar nog meer van mijn woorden verstopt zijn...? Met een langzame beweging en een roestig, gekarteld mes van achteren... door die zachte, snoezige haartjes van je keel... die een beetjebeetjebeetje blijven plakken, heen snijden en dan, als het warme bloed gaat stromen en je gestreste oogjes langzaam wegdraaien...

Het Witte Konijn gaat van zijn stokje.

de hartenkoninging Nou? Was dat een mooi gedicht of niet? Het rijmde prachtig!

alice Niks rijmt. En waarom zijn jullie zo naar? Zijn jullie in paniek, of zo?

cheshire kat Bravo! Meeslepend!

de hartenkoninging Je zit toch geen veren in mijn reet te steken, hè?

het witte konijn *richt zich plotseling op*

Je haalt me de veren uit mijn... Nee!

Het Witte Konijn kruipt weg, met zijn hoofd verstopt in zijn jas.

de hartenkoninging Anders sla ik een roestvrijstalen vleeshaak met kettingen daaraan, door je neus en dan douw ik hem door tot de punt weer door je oogkas... Of... Hoe zou het zijn om een tafelpoot in je reet te slaan met een koperdraadje daaromheen gedraaid? Enenenen de koperdraadjes aangesloten op het stopcontact...

Of nee! Hak zijn kop eraf: Hak, hak, snijspletter staalalalala bloedklodderregen, bijlbenadering, keelcut, slagaderplakje. Hahakhakkehakaaaaaaah! Of nee! Afknippen! Zijn hoofd afknippen! *naar Cheshire Kat* Laat ik niet merken dat je hem laat ontsnappen. Anders kan jij het kartelblad van mijn roestige tweehandstrekzaag afzuigen, zodat je tuitlipjes tot aan de achterkant van je schedel opkrullen als... als... als... van eeneeneeneen BAROKKE... TROOSTELOZE ROOOOOOOS!!!

af

alice Waar heeft ze dát geleerd?

cheshire kat Dat leer je tijdens de Krompositielessen, hier in Wonderland.

alice Wat kromponeer je dan?

cheshire kat Nou kromposities. natuurlijk.

Je leert Mensontering, Verontwaardiging en Geheimenis. Verder het gewone programma: Meeschreeuwen en Meehufteren, en verschillende onderdelen van het berekenen van inkomensplaatjes: Tillen, Afbekken, Gemenigvuldigen en Stelen. Verder: Vergetenis, Aanwijstkunde, en Verkeerdles, die wordt gegeven door een draaikont en die leert ons het Ten Halve Keren, Doorjakkeren en het Aanstoot Geven. En voordat je het weet kan je grote woorden gebruiken: Tuig! TUIG! TUIUIUG! Crimineel. Makreel! Aardappel. Theedrinker. Draaikont. Uitvreter. Tuig! Flikker op, opflikkertjes. Met Kromponeren kan je rechtbuigen wat krom is en dat komt van pas. Anders wordt het een klotezooi. Kunnen je dochters niet meer over straat. D'ruit en snijden. Weg. Strak, strakker, strakst en het strakst is nu. Nu ingrijpen, nu van ons af trappen, nu. Onszelf is genoeg. Meer niet, eigen. Ik wil begrijpen waar ik in leef. Wat is dit godverdomme voor bewerking? Ik verschijn, ik verdwijn. De kogel komt van rechts of links.

Ik zeg: altijd uitkijken bij het oversteken.

We zijn met zijn allen onbetrouwbaar geworden en daar moeten we wat tegen doen. We trekken de boel hier zo strak aan dat het weer overzichtelijk gaat worden. Strak, strakker, strakst en het strakst is nu. Dat het vaststaat. En wat we niet willen

zien gaat ondergronds. God mag weten

wat zich allemaal onder de grond afspeelt. Moet verschrikkelijk zijn. We moeten voorkomen dat het uit de hand loopt. We worden bedrogen door onze eigen buurmannen, door onze eigen kinderen, ons eigen geslacht. Ieder begint ongeremd voor zichzelf. Dit is wond... wond... Wonderland! Of zijn we in Hufterije terechtgekomen? Waar de goede mensen wonen in hun doorzonwoningen, bij het rechte eind. Waar de lontjes kort zijn en de tenen lang. Waar ze door de reality-tv de werkelijkheid niet meer zien. Waar eindeloos gekakeld wordt over slachtoffers. Waar prakjes medelijden worden opgewarmd, omdat dat niet meer in het wild voorkomt. En dan nog is het niet genoeg. Dan wordt het plasje nog een keer opgescheept en opgewarmd en ten derde male door de strot gepropt van amechtig Hufterije. Totdat elke vezel vermalen, verkauwd en verteerd is. Waar ze honger blijven houden naar iets echts. Iets dat tranen maakt. En terwijl de voedingswaarde daalt tot nul groeit de honger... naar iets echts. Naar iets echts!

Iets echts... Geen... Geen kunststof, nee,

iets echts. Niet spelen! Zijn... echt zijn. Zoals... zoals het voorkomt... Niet zoals het gemaakt wordt. Echt.

De weerman zegt dat het een mooie dag wordt.

alice De quizmaster zegt dat hij een beetje zal helpen. De interviewer zegt dat hij het anders zal stellen.

Spiderman zegt dat hij het op gaat lossen. De detective heeft een inval. De gothic zangeres zegt dat ze de weg weet.

De voorverpakte puddingeter zegt dat je blij wordt. De ANWB zegt dat er een omleidingsroute is. De astronaut zegt dat hij de eerste mens was. De wetenschapper zegt dat het een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is. De coach zegt dat iedereen weet wat hij moet doen. De jury zegt dat ze het helemaal heeft.

De Hartenkoningin begint een wat geforceerde omhelzing met Alice II en Alice I. De Cheshire Kat wringt zich daar een beetje tussen.

de hartenkoninging Twee vrouwen omhelzen elkaar. De één zegt dat het heel erg voor de ander is en dat ze het een plekje moet geven. Twee vrouwen omhelzen elkaar... De één zegt...

alice ii De link met Fritzl is een paradoxale: Fritzl is zo'n product van een gereguleerde

angsthazenmaatschappij, waarin de onderdrukking van gevoelens, sentimenten soms een bizarre uitweg vindt. Maar tevens: wie die vrijheid omarmt moet niet tevens de illusie koesteren om de Fritzls uit deze wereld te kunnen bannen. Want dat levert iust weer een overgeorganiseerde maatschappij op die op haar

beurt de voedingsbodem voor nieuwe Fritzls is. Waarop de Cheshire Kat zegt...

cheshire kat Dat de obsessie met geluk juist ongelukkig maakt. Net zoals de fixatie op gezondheid van je eigen persoontje er toe leidt dat je eigen persoontje zich ongezonder voelt. En de fixatie op de veiligheid van je eigen persoontje er toe leidt dat je eigen persoontje zich onveiliger voelt.

de dolle hoedenmaker Heehee, Cheshire Kat!!! Chessire... Che... sire...

cheshire kat Cheshire!

de dolle hoedenmaker Heb je het nu voor elkaar? Nu heb je het individu uitgevonden!

Nou, dáár zullen we niet zo makkelijk meer van af komen. Iedereen individu en iedereen navigeert op zijn eigen onderbuik. Kijk naar pappie, de brave man met zijn betonmolentje. Altijd in de tuin aan het werk, maakt overuren, pappie en zijn betonmolentje. Pappie is nogal individueus. We weten wat we willen, maar niet meer hoe we het krijgen. Rechten krijg je alleen door ze van anderen af te pakken en het gat dat overblijft, noem je dan plichten.

De Dolle Hoedenmaker schuift de muren van het kamertje van Alice weg. Alice gaat in bed liggen en knipt het bedlampje aan.

alice Ik vroeg me af waarom je alleen via een wond in Wonderland kan komen?

akte III

12 raad van een rups

De Rups komt op met lege huls.

de rups Hee hoe vind je me als vlinder?

alice Ik ben mezelf niet.

de rups Ik? Mezelf? Wie ben jij?

alice Zegt u eerst maar wie u bent.

de rups Waarom?

Alice maakt aanstalten om te verdwijnen.

de rups Wat maakt u daar?

alice Aanstalten... Om weg te gaan.

de rups Hee, hoo! Ik ga iets belangrijks zeggen.

alice Wat dan?

stilte

de rups Maak je niet dik.

alice Is dat alles?

de rups Waarom voelen we ons veiliger bij een waanzinnige die praat dan bij een waanzinnige die niks zegt, Alice? Waarom is dat toch?

alice Ik zou weg willen, maar welke kant eigenlijk?

de rups Hangt af van waar je heen wilt.

alice Dat kan me niet schelen!

de rups Dan maakt het ook niet uit welke kant je op gaat. Als je maar lang genoeg doorloopt. Ga langs bij wie je wilt, allemaal gestoord. Bij mij zit er een steekje los en jijzelf bent ook niet lekker. Loop naar De Dolle Hoedenmaker, die is mesjogge. Drinkt eeuwig thee. Getikt en aan de thee.

De Dolle Hoedenmaker komt op met een enorme zwevende hoed en een kunstig aan elkaar geplakt servies.

Het Witte Konijn volgt met een bijna lege fles wijn.

het witte konijn Neem wat wijn!

alice D'r is geen wijn.

het witte konijn Klopt.

alice Niet zo heel beleefd, om wijn aan te bieden die er niet is.

het witte konijn De wijn die er niet is, is van een goed jaar, dat er ook niet is.

dolle hoedenmaker Doe wat aan je haar!

alice Wat is er mis met mijn haar?

dolle hoedenmaker Het is in de war, maar niet in de war genoeg om zwart te zijn.

alice U heeft de thee...

dolle hoedenmaker En nu ben jij aan zet...

alice Wat een gek horloge is dat. Het geeft de dag van het jaar aan, maar niet de tijd.

dolle hoedenmaker Mevrouw kent zeker de hoed en de rand van de tijd!

alice Dolle Hoedenmaker, de tijd is zo voortdurend...

dolle hoedenmaker Ja, zij heeft één hand met een gat erin, waar doorheen de tijd loopt, en op de rand van het zand van de tijd probeert ze met haar andere hand 'God is uitgeblust' te graveren. Maar dat lukt haar steeds net niet. Als je haar te vriend houdt doet ze dingen voor je, maar ik heb tijd gedood en nu is ze woest. Ze heeft de tijd stil gezet, het is al jaren theetijd. We drinken eindeloos thee met vreemden, zeggen ze, maar omdat het al tijden duurt zijn het bekenden geworden, en zijn ze me liever dan al die schreeuwerds buiten.

Alles waar tijd in zit staat stil: het journaal is vastgelopen in een ramp, de wasmachine staat al eeuwen te spoelen, de kilometers per uur zijn in een onbereisbare uitgestrektheid tot stilstand gekomen en het eitje zal nooit zijn halfzachttheid bereiken. Triest, maar waar.

het witte konijn Er waren eens drie zusjes, Alice, Alice en om verwarring te voorkomen: Alice. Drie zusjes en ze droomden ervan weg te gaan want ze woonden op de bodem van een slijmerige, klamme, schimmelige, bedompte, put en ze waren ziek, heel ziek.

En zij putten allerlei dingen uit het Meer van Hetzelfde. Dag en nacht, uit het Meer van Hetzelfde uit angst voor Het Onbekende.

alice Dat is het verkeerde voorbeeld. Dat is de dood!

Alice zit alleen op de kentje.

Ik had me de toekomst anders voorgesteld. Wat er met mij gebeurt, is wel spectaculair en van poeha en heisa en zo, maar ik ben het niet. Dit is niet de toekomst en dit is niet eens het heden. Dit is het afvoerputje van het verleden. Ik wil weg. Ik wil weg van de liefde die geweld is. Ik wil weg van die redelijkheid die mij niet ziet staan. Ergens zijn, misschien verdwaald ergens zijn, is beter dan vastgelopen hier in het grote gelijk van de liefde...loosheid en de verontwaardiging van het niet alles krijgen op de manier die je aanstaat.

start tekst 'Laughing', Pere Ubu

My baby says, my baby says
We can live in the empty spaces of this life
My baby says, my baby says
Far away the stars are coming all undone
My baby says, my baby says,
but that's far away, we're young
My baby says, my baby says
And if the devil comes,
we'll shoot him with a gun

My baby says, my baby says
We can live in the empty spaces of this life
My baby says, my baby says
In the desert sands
our hearts are brighter than the sun

My baby says, my baby says
should the devil comes,
we'll shoot him with a gun
My baby says, my baby says
And if anything shows his face we'll laugh

13 quilty

by circumstance

De Rechter staat boven op de muur. Hij rolt zijn witte bef uit.

de rechter Wie wil er getuige zijn? En spreek uw naam luid en duidelijk uit. Dan kunnen we die noteren, anders zijn we die voor het einde van het proces vergeten.

de aandachttrekker Zolang ik getuige ben, kan ik geen slachtoffer worden. Ik ben getuige!

het witte konijn Betreft het hier een misdrijf, een misdaad of een fiscaal iets?

de hartenkoninging Dit is een drijfpestig, daadmissend soort van kaalvisproces.

de rechter Wat is uw oordeel!?

het witte konijn Nog niet, nog niet! Is een beetjebeetjebeetje aan de vroege kant. Tegen het voortijdige aan.

de rechter Wat weet jij van deze zaak?

de hartenkoninging Kop eraf!

alice Niks.

de rechter Hoegenaamd niets?

de hartenkoninging Zwaardere straffen! Twee koppen eraf.

alice Hoegenaamd niets.

de rechter Dat is zeer belangrijk.

alice Onbelangrijk bedoelt u.

de rechter Onbelangrijk, exact!

hartenkoningin, vader, de rechter

en aandachttrekker Onbelangrijk... Be-lang-rijk... On... be... lang... rijk. Belang... rijk.

de rechter Herkent u dit fotootje? *toont afbeelding van de Disney Alice* Bent u dat in gelukkiger tijden?

het witte konijn Ik voel weer een moraal te binnen schieten.

Het Witte Konijn lost een schot.

de rechter Laat de jury zich beraden op een oordeel. De moraal komt later wel.

de aandachttrekker Lijden we hier in Hufferije nou aan een Stockholm-syndroom of niet?

de hartenkoninging Hak zijn kop eraf!

de rechter Je kan een hoofd niet afhakken als er geen lichaam aan vast zit, lief.

de hartenkoninging Alles wat een hoofd heeft kan onthoofd worden.

de rechter Kunnen we alsjeblieft de hoofdzaken van de bijzaken scheiden?!

de hartenkoninging Daar ben ik mee bezig!

het witte konijn Kunnen we het allemaal wat haastiger doen. Ik moet nog een geel...
allen Blauw!

het witte konijn Blauw truitje kopen. In een stad vijftig kilometer verderop. Anders word ik misschien
herkend.

de hartenkoninging Kinderen krijgen vind ik niet erg, een mens moet tenslotte nazaadsels krijgen, maar
waarom doet het zo'n verrekte pijjijijijijn?

de rechter Weet je wel hoe groot het niets is, schat? En dat zit allemaal in zo'n kind.

In dat hoofd. Een groot NIETS. Dus ja, daar moet je dan wel even plaats voor maken.

de hartenkoninging Ze kunnen toch wel even hun hoofd afzetten, voordat ze bij mij door de poort
heenkomen.

de aandachttrekker Kijk, je kan wel aandacht trekken zonder hoofd, maar je ziet niet of het effect heeft. En
of er kinderen of dieren in de buurt zijn.

het witte konijn Hooooo. Stop! Dit document is net opgedoken. Het is een belangrijk onwysstuk.

de hartenkoninging Ik vind forensische rapporten geil. Vooral als ze aan de hand van insectenlarven het
tijdstip van het intreden van de dood vaststellen!

de rechter *slaat met hamer op hand van Het Witte Konijn* Aan wie is die gericht?

het witte konijn Geen idee, ik heb het met mijn slechte handje geschreven, om zo het handschrift van een
geestelijk gestoorde na te bootsen, dus het is niet leesbaar.

de rechter Verzin maar wat, voordat zij op stoom komt.

het witte konijn Eh ja! Jij was met haar,

zo zei men mij,

nog voor het hier begon.

Zij groette toen mijn mannelijkheid en zei

dat ik niet zwemmen kon.

Als zij of ik toevallig zijn

ingewikkeld in deze zaak,

dan ligt hier voor het meesterbrein

voorwaar een schone taak.

Vraag je het mij, dan speelde men,

voor ik het hoofd verloor,

haar uit tussen jou en mij en hen,

zij leende zich daarvoor.

Vertel hen nooit dat zij het meest

aan hem heeft toebehoord.

Verzoek aan ieder die dit leest:

vergeet het, woord voor woord.

de rechter Dit is het belangrijkste bewijsmateriaal dat we tot nu toe hebben. Belangrijker wordt het niet
meer.

alice Het is wel belangrijk, tenminste dat denk ik. Maar tegelijk is het allemaal verborgen onder
woordrommel. Alsof iedereen het wil vergeten en niemand het wil zien.

de rechter Als het geen betekenis heeft, bespaart ons dat een heleboel troubles. Dan hoeven we er namelijk ook niet naar te zoeken en...

het witte konijn Moraal kent geen tijd, dat schiet te binnen of niet.

Het Witte Konijn schiet zijn pistool af.

de rechter, hartenkoningin, vader

aandachttrekker Schuldig! Schuldig! Schuldig!

Grote Marionetten komen langzaam naar beneden. Ze bewegen in marstempo.

de hartenkoningin Ik sleep je voor het gerecht, ik begin een proces. Hier helpt geen ontkenning, dit wordt een geding. Vanochtend heb ik niks beters te doen. Ik jaaaaaaaag je over de kling. Ik ben de rechter, ik ben de jury en ik ben de beul. Ik acht je schuldig en breng je ter doooooood.

De rechtszaak verandert in een pandemonium van wild bewegende marionetten. Iedereen gilt door elkaar. Totdat de poppen inzakken en het stil wordt. Alice zit geschrokken voor op haar blauwe dekentje.

14 wakker

alice Ik heb een slechte droom gehad. Het was zo erg daar. Het waren... verzamelaars daar. Ze verzamelden van alles en toen ze alles hadden, dachten ze... dat ze klaar waren. En hoe meer ze hadden des te fanatieker veegden ze de laatste restjes bij elkaar. En ze raakten door het dolle heen en veegden hun straatjes schoon en alles kapot. Dáár was iedereen mee bezig en dáár leed iedereen onder. En waarom dat dan allemaal moet? God mag het weten.

We zijn geobsedeerd door wat we hebben en als we dat niet zijn, zijn we bang om iets te verliezen.

Kunnen we ook gewoon érgens naar toe, om te kijken wat daar is. Dat zou ik wel willen: een weg uitstippelen en die verlaten. Kijken wat er van je overblijft als

je verandert. Een gesprek met iemand voeren en dat begrijpen, hoewel je niet weet waar het gesprek je brengt.

Ze ruiken het als je bang bent. En als je gaat rennen, maakt ze dat nog hongeriger. Grootmoeder wat heeft u een grote bek en grootmoeder, wat heeft u scherpe tanden. Grootmoeder, wilt uitgerekend u de andere bejaarden redden? Ik vertrouw u niet grootmoeder.

het witte konijn Er lopen klootzakken rond, daarbuiten, Alice. Ik heb je op je mooist gehouden. Onbesmet.

Weg van de rotte wereld en de rotte tijd.

alice Hou op.

het witte konijn Alice, je ziet toch wat er gebeurt? Het water stijgt en wij zakken weg. Ze staan te pissen tegen onze dijken en stelen het zand van onze stranden weg. De tijd, met haar gaten in haar hand, probeert dat zand wel aan te vullen, maar voordat we hebben kunnen lezen wat ze aan de zijkant van het zand van de tijd heeft gegraveerd –is het nou; God is onthutst, of God is goedgemutst?– is het al onder onze poten vandaan gejat. Ik zou graag een volkslied zingen, maar de medeklinkers zijn gestolen. Ze vergiftigen ons. Boven de toiletpot betalen wij voor alle rommel die we eten. Ik kijk naar geglazuurde tegels. Alles hard, valse lucht, gedoogde tijd, een kramp... De honger blijft, Alice.

alice Je wordt oud, papa, dan word je zwak en dan ga jij d'r aan, dood. Maar het leven gaat door. Ik laat me niet het graf in werken. Als dat een hobby is: fine with me. Dan wil ik graag een hobbyist zijn. Ik zie wel

wat ik krijg. Of beter: ik zie wel wat ik ontdek.

Alice trekt hoge hakken aan en gaat wankelend staan, gesteund door Alice III.

alice Ik zie je zo vaak op de televisie, op het strand bij de zee. En je doet het voor het mooie plaatje, dat begrijp ik wel. En je doet het, omdat je denkt dat het de kern is van onze ziel. En je doet het, omdat je zegt dat de strijd tegen het water vroeger, de strijd tegen de mensen nu is. En je doet het, omdat we de zeeën opgegaan zijn om aan de overkant huis te houden. Om aan de overkant de zaak te verkrachten. Dat vind je toch een fris idee? Dat flinke. Dat stoere. En daar sta je dan, in je plaatje, en je weet dat het voorbij is en daarom blijf je thuis en verkracht je het hier. Mag ik alsjeblieft, alsjeblieft, een beetje vrijheid graag en niet alleen voor mij, ook voor de anderen. Onaf in plaats van afgemaakt.

het witte konijn Dat gaan we niet redden, Alice.

alice *barst uit* Vind je me een lekker wijf?

het witte konijn Eh... zo zie ik je liever niet.

alice Je kan toch zeggen dat je me een lekker wijf vindt?

het witte konijn Ja, nee, natuurlijk, maar ik zie je liever als... als meisje.

alice Vind je me een lekker wijf?

het witte konijn Ik heb je hier gebracht, in deze kelder, om je een meisje te laten blijven. Soms kwam ik hier om iets met je te doen, maar toen het misbruik op verkrachting ging lijken, toen begreep ik dat je een vrouw geworden was. Dat er ergens hier in deze kelder tijd naar binnen gelekt was.

Iedereen kan vluchten in een droom. Als we dromen, zijn we allemaal genieën, maar ze zijn zeldzaam als we wakker zijn. Noem het saai, noem het rustgevend, maar mijn sterkste regel van dit stuk komt nu. En die sterkste regel is: Wees wat je wilt lijken. Of, als je het simpeler geformuleerd wilt zien: stel je nooit voor dat je niet anders bent dan het anderen zou kunnen lijken, dat wat je was of had kunnen zijn, niet anders was dan wat je geweest was hun anders zou hebben geleken. Dit is nog niks in vergelijking met wat ik had kunnen zeggen. Ach wat. Je krijgt de hele bups cadeau.

De Vader af

De cijfers op de wijzerplaat van de klok beginnen te smelten. De tijd druipt weg.

alice Ik heb begrepen dat u een goede avond wilt hebben. Misschien wil ik zelf wel een goede avond, maar dat begrijp ik nog niet.

De toekomst zou neerdalen, hier, maar het begon met een nachtmerrie.

Ik heb begrepen dat ieder kind daar doorheen moet. Dat het een fase is om het onbegrijpelijke een vorm te geven. Ik heb begrepen dat we rechtop zijn gaan staan om in de wereld te kijken. Ik heb begrepen dat we de wereld in moeten kijken om te zien wat we daar aanrichten. *draait aan een kraantje, onderaan de wijzerplaat. De zwarte gesmolten tijd vangt Alice op in een espressokopje.*

alice Wat ik nog niet begrijp: waarom kan je alleen via een wond in Wonderland komen?

Ze drinkt en sluit haar ogen.

einde

Alice in wond wond wonderland werd geschreven/bewerkt voor het Noord Nederlands Toneel. De premiere vond plaats op 3 oktober 2010 in de Stadsschouwburg van Groningen

Auteur: Lewis Carroll

Bewerking: Ko van den Bosch

alice i Maartje van de Wetering

alice ii Judith de Joode

alice iii Klara Alexova

het witte konijn Wil van der Meer

de vader Wil van der Meer

de rups Joris Smit

de cheshire kat Joris Smit

de rechter Joris Smit

de aandachttrekker Rory de Groot

de dolle hoedenmaker Rory de Groot

de moeder Malou Gorter

hartenkoningin Malou Gorter

Regie: Ko van den Bosch

www.nnt.nl

Ko van den Bosch (1958, Utrecht) studeerde kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam en beeldende kunst aan de Rietveld Academie. In 1984 richtte hij de theatergroep Alex d'Electrique op, waar hij tot 2004 als artistiek leider, schrijver, vormgever en performer de stuwende kracht van was. Vanaf januari 2009 is hij verbonden aan het Noord Nederlands Toneel. Van den Bosch is verder werkzaam als free-lance schrijver, regisseur, acteur, vormgever en vertaler.

Toneelwerk

Prometheus – 2011

Teiresias – 2011

Alice In Wonderland, naar Lewis Carroll – 2010

Low Yo-Yo Stuff – 2010

Divina Commedia, naar Dante – 2009

Medea – naar Euripides – 2009

Heelhuids&Halsoverkop – 2009

Lex – 2008

Huisvuil – 2007

Zekket – 2007

Jetlag – 2007

Ballast – 2006

A Clockwork Orange – naar Burgess – 2005

Op Onze Zenuwen! – 2005

Gurumatic – 2005

Pygmalion–naar Shaw – 2004

Gaga – 2004

Painicilline – 2004

Frankenstein – 2003

Doorgefokt – 2003

Ghavend – 2003

Waarom Huilen Baby's Als Ze Geboren Worden? – 2002

Achterlanden – 2002

Bezet gebied – 2002

A Well Fucked Up Play – 2002

Ten liefde, naar Shakespeare's Romeo en Julia – 2001

Gok, naar Rostand's Cyrano de Bergerac - 2001

Mijn Kippenhersentjes – 2001

Blokhut – 2001

Ajax, Deel Twee – naar Sophocles – 2000

Kopghana – 1999

Tot Nok Toe – 1998

De Scrubuleuzen – 1998

Een Battle Oper – 1997
Disaster Musical – 1997
Periodiek Systeem Der Elementen – 1996
De Comanche – 1996
Ribbenkast Ritme – 1996
Harige Machines-co-auteur – 1995
Teergarten – 1995
Is-land-co-auteur – 1994
Cutup/Uppercut – 1994
Onthoofde Hand – 1993
Een Vader In Stukken – 1991
De Laatste Lucifer – 1990
Vitale Delen – 1989
The Electric Suburb – 1988
Venijnig Variété – 1986
Schokland – 1985
Haaienplaneet – 1984